

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Varij modi, quibus Deus solet esse præsens, & quid ex ea
consideratione consequatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Deuter. 32. *Magnificentiam Deo nostro ; Dei perfecta sunt opera , & omnes viæ eius Iudicia.*

XVI,

Vt igitur exactè præsentiam Dei intelligas, sequentia, in compendio perpende. 1. Deum omnibus rebus spiritualibus, corporalibus, in cælo, terris, orco præsentem esse. 2. Ita esse omnibus rebus præsentem, non sicut rex per hunc legatum hic, per alium alibi est, sed vt totus, & secundam omnes perfectiones suas, in singulis existat. 3. Sicut rupes immota, & in se eadem præsens est aquis defluentibus, & attigit præterlapsas, & venturas excipiet; ita Deum, in se inmutabilem atque æternum, præsentem esse omnibus rebus, etiam præteritis & futuris. Non est enim, in Deo præteritum & futurum, sed vnicum & indiuisum præsens.

Rom. 1. 20.

4. Tribus modis Deum præsentem posse cognosci, ratione naturali, ex principijs naturæ lumine cognitis (*Nam inuisibilia Dei à creatura mundi, per ea, quæ facta sunt, intellectu conspiciuntur, & vel Ethnicus dixit: Iouis omnia plena*) ex lumine fidei supernaturali; imaginatione quadam, sed per fidem correctâ, ne speciei corporeæ, nimium tribuatur. 5. Per Eucharistiam præsentem cognosci. 6. Per ipsam etiam Incarnationem, nam ideò Deus factus est homo, vt præsentiam eius meliùs conciperemus. Vnde *Emmanuel*, hoc est, *nobiscum Deus*, vocatur Messias. 7. Non sufficere, vt intellectu præsentem Deum cognoscamus, nisi illi etiam voluntatem atq; nos totos vniamus, tanquã primo principio nostro, Creatori, Conservatori, Governatori, in quo vivimus, mouemur, & sumus; item tanquam Redemptori, Iustificatori, Iudici, & Glorificatori: quæ omnia miros motus efficiunt; sicut & si cogitemus, nos ei adesse, tanquam seruos Domino. *Sicut enim oculi seruorum in manibus Dominorum*, ita oculi nostri debent ad Deum esse. Quin velut Magistro & Doctore discipulus & Benefactori cliens semper cupit adesse, ita nos Deo. Denique Deum in se & alijs præsentem & operantem, qui cogitat, vult & ipse cum eo operari, & tanquam Cyrenæus Crucem cum Christo gestans, ei se vnit & conformat. Qui autem in studijs, negotijs, rebus aduersis, Dei obliuiscitur, suæ salutis obliuiscitur, & cæci instar, in foueã cadit perditionis. Tractat hoc argumentum piè & eleganter Antonius Gaudier Societatis nostræ Sacerdos: & passim perurget Antonius Sucquet, in *Via vitæ æternæ*; solide autem, more suo, Leonardus Lessius, qui nobis magnam, in hoc argumento, meditandi materiam suppeditauit: quæ

Isa. 7. 14.

Psal. 122. 2.

Anton. Gaudier in libello de Dei præsentia. Less. de Diuin. Perfect.

Tractat hoc argumentum piè & eleganter Antonius Gaudier Societatis nostræ Sacerdos: & passim perurget Antonius Sucquet, in *Via vitæ æternæ*; solide autem, more suo, Leonardus Lessius, qui nobis magnam, in hoc argumento, meditandi materiam suppeditauit: quæ

quæ sanè efficacissima est ad homines à peccato auertendos. Sancti, in cælo, quia Deum semper præsentem intuentur, amore eius exardescunt, & impeccabiles efficiuntur. In terris quoque, quò quis magis Deum præsentem videt, minùs peccat. Quin sic, ut cera fluit à facie ignis, sic lachryma peccatoris à facie Numinis. Ter Dominum Petrus negauerat, putasses filicem factum: at conuersus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: quia priùs quàm gallus cantet, ter me negabis: Et egressus foras Petrus fleuit amare. Tanti refert vel videre Dominum, vel à Domino videri. Vrget præsentia Turni, dixit ille: magis utiq; vrgeri debet præsentia Dei.

Luc. 22. 61

C A P V T V I I I .

Deum non solum ubiq; esse, & omnia videre, ac regere, sed etiam Beneficentiam Iræq; pariter exercere, in Mundo, debere: & quis inde fructus hauriatur?

Rimus videndi & ad domicilium veritatis ascendendi gradus est, Deum ubique præsentem & omnia videntem intelligere; sed non in eo manendum est. Qui enim tantum intelligit Deum ubique existentem omniâque intuentem, adhuc nec amat, nec metuit, nisi accedat causa amandi atque metuendi. Ad alterum igitur gradum enitendum est, qui est, non solum perspicere animo, quòd vnus sit Deus summus, infinitus, immensus, supra omnem hominum captum sapiens; sed etiam, quòd summè Bonus & Iustus; cuius potestas ac prouidentia non solum effecerit à principio Mundum, sed etiam in posterum gubernet. Quid enim prodest, consentire, vnum esse summum Deum, & non credere, gratificari eum cuiquam, nec irasci, sed securum & quietum immortalitatis suæ bonis perfrui? Etenim si est Deus, ait Lactantius, ubiq; prouidens est, ut Deus; nec aliter ei potest diuinitas attribui, nisi & præterita teneat, & præsentia sciat, & futura prospiciat. Adeò ut qui prouidentiam tollit, etiam Deum neget esse; & qui Deum esse profitetur, etiam prouidentiam simul esse concedat. Alterum enim sine altero, nec esse prorsus, nec intelligi potest. Prouidentem autem

I.

Lib. de Ira Dei. c. 9.